

sepsal bratr Hetchfeld

Poznámka editora:

Bratr Hetchfeld je asistentem písaře na Císařské univerzitě a působí na katedře přípravných studií.

Bohové jsou běžně souzeni podle projevů zájmu o záležitosti tohoto světa. Základní víru v aktivní zapojení božstev do světských otázek lze napadnout zmínkou o jejich zjevném nezájmu a netečnosti v dobách epidemii a hladomorů.

Ať už je řeč o zapojení v legendárních výpravách, či o pouhých zjeveních v běžném životě, nelze působení tamrielských božstev jednoduše vystihnout nějakými pravidly. Může se zdát, že zájmy bohů v mnoha směrech vůbec nesouvisejí s každodenními problémy světa smrtelníků, nebo je přinejlepším dosti pomíjejí. Výjimky však existují.

Mnohé historické záznamy a legendy poukazují na přímé zásahy jednoho nebo více bohů současně. Četné hrdinské příběhy mluví o božských požehnáních udělených hrdinům, kteří pracovali pro dobro nějakého božstva nebo jeho církve či chrámu. Některé z nejsilnějších artefaktů známého světa byly svým vlastníkům původně věnovány jako odměna za takové činy. Uvádí se také, že výše postavení chrámoví kněží mohou v dobách nouze požádat své božstvo o požehnání a pomoc. Přesná povaha takových spojení a následných požehnání je předmětem mnoha spekulací, protože chrámy je považují za tajné a posvátné. Tento přímý kontakt podporuje názor, že si bohové existenci smrtelného světa uvědomují. V mnoha případech však ti stejní bohové neudělají nic ani tváří v tvář utrpení a smrti, jako by necítili potřebu nějak zasahovat. Je tedy možné, že my, jakožto smrtelníci, nejsme schopni pochopit víc než zlomek argumentace a logiky, jež takové bytosti používají.

Jednou z charakteristických vlastností všech bohů a bohyň je jejich zájem o uctívání a činy. Činy v podobě svatých výprav jsou jen jednou z mnoha věcí, které dokážou přilákat pozornost božstva. Obecně se soudí, že bohy těší i činy v každodenním životě, které potvrzují dodržování pravidel a závazků jednotlivých chrámů. Pozornost božstva může přilákat i obřad provedený v chrámu. Obřady se přitom liší podle jednotlivých božstev. Výsledky nejsou vždy patrné, nicméně pokud má být naděje, že se božstvo vůbec podívá, jsou zpravidla zapotřebí nějaké oběti.

Ačkoliv přímý zásah boha do každodenního chrámového života již byl zaznamenán, přesná povaha přítomnosti božstva v běžném světském životě je předmětem sporů. Tradiční rčení lesních elfů praví, že "zárak pro jednoho je neštěstím pro druhého". Ačkoliv se soudí, že některá božstva se každodenního života účastní aktivně, o jiných je dobře známo, že je světské záležitosti vůbec nezajímají.

Existují teorie, podle nichž bohové ve skutečnosti získávají sílu z uctívání, ať už prostřednictvím modliteb, obětí či vznešených skutků. Bylo by dokonce možno říci, že počet uctívačů určitého božstva se může odrazit na jeho postavení v celém pantheonu. Alespoň taková je má domněnka, odvozená ze zjevného faktu, že větší chrámy se požehnání a pomoci od svých božstev domohou snáze než menší náboženská zřízení.

Objevují se také zprávy, že v našem světě existují duchové, kteří mohou (podobně jako bohové) využívat činy a víru smrtelníků k vlastnímu posílení. Pochopení přesné povahy takových bytostí by nám umožnilo přesněji porozumět souvislostem mezi božstvem a jeho uctívači.

Existence takových duchů naznačuje možnost, že by se takové bytosti byly schopny povznést až na úroveň božstva. Motusuo z Císařského semináře tvrdí, že by tito duchové mohli být pozůstatky bohů a bohyň, kteří postupem času ztratili všechny nebo většinu svých uctívačů, takže se vrátili do své původní, jednodušší formy. Zastánci starých zvyků naopak tvrdí, že žádní bohové neexistují, existují jen vyšší a nižší duchové. Je možné, že pravdu mají zvěstovatelé všech třech zmíněných teorií.